

Dins las annadas 80, au Collegi Anatole France, dins la ZAC de Beubruelh a Limòtges, a la rentrada, aguí lo plaser de rencontrar un novèu collèga, professor d'istòria, que nos 'ribava de Còsta d'Ivòri. Interessat per los cors d'occitan que balhava, me perpauset son aida « mai si era auvernhat... n'eram plan cosins queraque ! ». Coma lo trabalh li fasiá pas paur, eu passet lo diplòsma (DEO) a la fac de Limòtges per puescher ensenhar ! Son sosten dins un mitan un pauc « ostile » a nòstra cultura era plan important per me !.

Quau plaser d'encoratjar nòstres escolans a parlar e escrire l'occitan, a editar « Lo Zacou », un jornalet trimestriau tirat a 200 exemplaris. Una annada, nos monterem mesma una peça de teatre « l'autbò de névia » en lemosin... ente participet tanben Mma Capredon, professor de dessenh. E quau plaser tanben de partir en classa verda a la descuberta dau país de Brantòsme ò d'Usercha... en bicicleta !

Nos convidavam Peire Lallet per los contes, Jan dau Melhau per las chançons, Ives Lavalada per daus expausats... e organisavam de las velhadas emb los parents de totas las nacionalitats per partatjar totas nòstras richessas.

Dins lo cadre de l'IEO, eu participet a l'aventura de las radiòs libras coma « Radio Trebla-Festa ». Faguet daus reportatges per la tele sus FR3 e devenguèt responsable a l'IEO nacionau de la seccion audiovisuala. Dins una cronica occitana de l'Echo dau Centre, explicava, « **sei nascut occitan, ne'n pratique la lenga, sei « bilingue » coma beucòp de gent de chas nos. E avem daus drechs. Drech a nòstra cultura, pas 'na cultura mantenguda dins l'ombra, pas 'na cultura que virariá l'eschina au monde de uei, pas 'na cultura que visariam morir. Davant l'importança de la television damandem pas « tot ò**

Enric CAPREDON : 25 ans de militantisme occitan desinteressat

ren », disem simplement « volem nòstra part ».

A La Chapela Montbrandeu faguèt entrar l'occitan a la Festa dau Bois... organisava de las expausicions ; teniá daus bancs de libres occitans per las Festas de País... emb totjorn un mot plasant per los uns e per los autres.

Enregistret los ancians sus lur faïçon de minjar e faguèt editar un plan brave libre « **Le bien manger au pays des Feuillardiers** ». Modeste, escrissiá dins sa prefàcia « ***il est grand temps de sauvegarder la mémoire de nos anciens dans ce domaine si riche, si important dans leur vie quotidienne qu'est l'alimentation, dans son contexte, en dehors de toute démarche folklorisante. Notre intention était de nous effacer le plus possible devant cette mémoire, individuelle et collective...*** »

Participèt tanben a l'elaboracion de "La Granda Viá" un metòd per aprener l'occitan en collegi.

Jaumeta Beauzetie

Origina auvernhata s'es completament lemosinat

A lutat per la linga, la cultura e la vita economica d'aqueu país

Siloeta familiara a beucòp e desmarcha populara. A intervengut dins plusiors domènis

Sabiá se 'dobar coma tot lo monde, simplement e discretament ; sens se carrar ni s'impausar per daus jutjaments a l'empòrta-peça, sens chucar degun de son entoratge (plen de bontat)

S'es devoat sens comptar e diversament :

- Secretari de la Seccion IEO de 87 ;
- a jostengut la creacion e lo desvelopament de la Librariá Occitana (creada en 1985) ;
- es intervengut dins lo Collectiu Occitan de 1990 (reivindicacions e federator ; pas sectari) ;
- es estat un intervenent precios e assidú dins los 6 Festenaus audio-visuaus de las Culturas minorizadas d'Aissa (de 1990 à 1995) ;
- en 1991 participèt activament a las doas Jornadas sur l'Occitan au CRDP de Limòtges ;
- a menat de 1981 a 1984 de las emissions de radiò a Radiò Trebla Festa de Limòtges
- es estat partida prenent dins daus Magazines de 13 minutas a la television FR3 regionala (e los quauques sòus que se ganhavan eran versats integralament a la Seccion despartamentala de l'IEO 87)
- a jugat un grand ròtle localament a Dornasac e dins lo País daus Fuelhaires (las animacions ; l'edicion dau Butletin dau País daus Fuelhaires de 1989 a 2004 ; tirat a 18.000 exemplaris) ; sabiá empeutar beucòp de contactes coma lo monde de tots los sectors de la societat.

Sa preséncia militanta era plan afirmada : intervencions ; bancs de venta (coma son filh Christophe ; festas dau libre)

Sabiá portar la paraula lemosina en defòra de nòstra region. Avia pas una vision localista :

Illustrada per çò que m'escriguet dins 'na letra dau 2-2-1998 : "Los pitits país son pas 'na simpla juxtapausicion e tot què-quí es pas esbocinat"

Gardem de se son eslanç, sa fe, son amabilitat, sa generositat

La granas que semnet dins 'na vita activa e de sociabilitat poden totjorn eisir e frotjar.

Qu'es benleu quò son eiretatge ; e li devem nòstra confianta e francha reconeissença.

Ives Lavalada